Антоніо Мачадо

Злочин стався в Гранаді

Перекладач: Г. Чубай

1

Злочин

Бачу його, як іде він серед рушниць
по вулиці довгій,
що виводить в холодні поля —
ще зорі світились тоді, ще досвіток ледве й сірів.
Вбили тоді Федеріко,
як тільки-но ранок займався.
Зграя катів
не відважилась навіть подивитися в вічі йому.
Вони очі сховали свої
і молились: "Ні. Його не врятує Господь!"
мертвим упав Федеріко —
кров на чолі і в грудях свинець.
...Знайте ж бо: злочин цей стався в Гранаді
— о, бідна Гранадо! — в його Гранаді...

2

Поет і смерть

Бачу його поруч Смерті
без ніякого страху перед її косою.
"Вже сонце на вежах, на вежах; молоти
на ковадлах і кують, і кують по кузнях", —
так говорив Федеріко,

заграючи до смерті. І вона прислухалась.
"Бо ж тільки вчора у віршах моїх, компаньєро,
звучали ще оплески твоїх кістлявих долонь,
це ж ти пісням моїм надавала холоду, а моїм трагедіям —
гостроти своєї срібної коси;
я співом творив твоє тіло, що його ти ніколи не мала,
очі, яких бракувало тобі,
твоє волосся творив, розвіяне вітром,
та червоні вуста, щоб цілувати тебе...
Як і вчора, сьогодні, циганочко, смерте моя,
так прекрасно мені наодинці з тобою
під оцим небом Гранади — моєї Гранади!"

З

Бачу його, як іде він...
Збудуймо, братове,
Із мрій та із мармуру в тій Альгамбрі*
для поета гробницю
над джерельцем плакучим,
яке промовлятиме вічно:
— Злочин стався в Гранаді, в його Гранаді!

---

*Альгамбра — палац у Гранаді, видатна пам'ятка архітектури XIII ст. Був резиденцією арабських правителів Гранади.